
Shrikrishna Kavacham 2

श्रीकृष्णकवचम् २

Document Information

Text title : Shrikrishna Kavacham

File name : kRRiShNakavacham2.itx

Category : vishhnu, viShNu, kavacha, krishna

Location : doc_vishhnu

Transliterated by : Rukmini Goswami

Proofread by : Rukmini Goswami

Description/comments : paramayogeshvaratantr vaiShNavatantr shrInAradaprajApatisaMvAde
saptadashodhyAye

Latest update : August 26, 2026

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

August 26, 2026

sanskritdocuments.org

Shrikrishna Kavacham 2

શ્રીકૃષ્ણકવચમ્ ૨

નારદ ઉવાચ ।

બ્રહ્મન્ બ્રહ્મવિદાં નાથ વેદાન્તામૃતસિન્ધવે ।

ત્વમેવ જગદાધારસ્ત્વમેવ પરમં પદમ્ ॥ ૧ ॥

યજ્ઞૈર્યાગૈસ્તપોભિશ્ચ નિયમૈર્નિગમૈર્નરાઃ ।

અર્ચયન્તિ જગન્નાથં કૃલાકાક્ષાવિમોહિતાઃ ॥ ૨ ॥

હોમધૂમોપશાન્તેષુ મન્ત્રજાપૈઃ પુનઃ પુનઃ ।

પુરશ્ચર્યાવિધૌ ધોરે ક્ષીયતે માનુષં વયઃ ॥ ૩ ॥

તર્પણૈર્માર્જનૈશ્ચૈવ હવિર્ભિર્ભોજનાદિભિઃ ।

કર્મગ્રાન્થિનિબદ્ધાસ્તે કૃલમિચ્છન્તિ માધવાત્ ॥ ૪ ॥

ન હોમં ન પુરશ્ચર્યાં ન તર્પણવિધિં તથા ।

ન માર્જનં ન ભોજ્યં વા ન દીર્ઘં મન્ત્રસાધનમ્ ॥ ૫ ॥

કિં તુ યેન ક્ષણાદેવ હૃન્મધ્યકમલે સ્થિતઃ ।

સ્વયં પ્રકાશતે કૃષ્ણઃ પ્રેમપીયૂષવારિધિઃ ॥ ૬ ॥

દર્શનં યસ્ય દેવેશ દુર્લભં યોગિનામપિ ।

કથં સુલભતાં યાતિ ભક્તાનાં ભાવિતાત્મનામ્ ॥ ૭ ॥

કિં તદ્બુદ્ધ્યતમં બ્રહ્મન્ કિં તદ્વર્માનુત્તમમ્ ।

યેન કૃષ્ણો દૃઢા પ્રીતિઃ કૃષ્ણો યાત્મનિવેદનમ્ ॥ ૮ ॥

બ્રહ્મોવાચ ।

શૃણુ દેવર્ષિશાર્દૂલ ભક્તિસારમિદં પરમ્ ।

યદ્બુદ્ધ્યં હૃદયે વિષ્ણોઃ સ્વયમેવ પ્રતિષ્ઠિતમ્ ॥ ૯ ॥

કવચાનાં તુ સર્વેષાં સારભૂતમિદં સ્મૃતમ્ ।

કૃષ્ણસ્ય કવચં દિવ્યં સર્વાભીષ્ટકલપ્રદમ્ ॥ ૧૦ ॥

मरणं मोहनं स्तम्भं विद्वेषोऽव्याटनादिकम् ।
 आकर्षणं वशीकारं तस्याङ्गेषु प्रतिष्ठितम् ॥ ११ ॥
 नैतानि केवलं लोके क्षुद्रकामकृत्वानि य ।
 यस्य छायामुपाश्रित्य प्रेमसाम्राज्यमृच्छति ॥ १२ ॥
 दास्यं सभ्यं तथा वात्सल्यं माधुर्यं च निर्मलम् ।
 नवधा भक्तिसम्पत्तिः कृष्णे तस्य प्रवर्तते ॥ १३ ॥
 अणिमा लघिमा यैव मडिमा प्राप्तिरैश्वरम् ।
 प्राकाम्यं च तथा कामावसायित्वमिति स्मृतम् ॥ १४ ॥
 अष्टौ सिद्धयः प्रसूयन्ते कृष्णनामामृताश्रयात् ।
 पद्मशङ्खमकराद्याश्च नवनिधोऽस्य सेवकाः ॥ १५ ॥
 कवित्वं वाक्प्रवाहश्च सूक्तिसौरभनिर्जरः ।
 सौजन्यं माधुरी धैर्यं सौम्यता च प्रसादिता ॥ १६ ॥
 भयच्छेदः शोकशान्तिः क्लेशदाहविनाशनम् ।
 सर्वतो रक्षणं यैव कृष्णवर्मणि विद्यते ॥ १७ ॥
 वासुदेवस्य हृदयं कवचं नाम विश्रुतम् ।
 प्रजापतिः स्वयं तस्य ऋषिरित्यभिधीयते ॥ १८ ॥
 अनुष्टुप् छन्द एत्युक्तं देवता मङ्गोवतः ।
 कृष्णप्राप्तिः प्रयोजनं परं निःश्रेयसं स्मृतम् ॥ १९ ॥
 नीलाम्बोददलश्यामं तमालदलकोमलम् ।
 छन्दोवन्निभापाङ्गं पीताम्बरविभूषितम् ॥ २० ॥
 वनमृगदामसौरभ्यलसद्भक्षःस्थलप्रभम् ।
 कौस्तुभद्युतिसन्दीपं श्रीवत्साङ्घितवक्षसम् ॥ २१ ॥
 मन्दारकुसुमामोदिमकरन्दस्मिताननम् ।
 मयूरपिच्छमुकुटं मुरलीमधुरध्वनिम् ॥ २२ ॥
 त्रिभङ्गललिताकारं नीलनीरदसुन्दरम् ।
 प्रजस्त्रीलोचनानन्दं नन्दनन्दनमाश्रये ॥ २३ ॥
 अधरामृतनिर्जरं लूविलासमनोरमम् ।
 कटाक्षकणिकापातैः कृपापूरितमानसम् ॥ २४ ॥

રાધાહૃદયસામ્રાજ્યચૂડામણિમિવ સ્થિતમ્ ।
 પ્રેમૈકમકરન્દાહું કૃષ્ણં ધ્યાયેદ્ વિચક્ષણઃ ॥ ૨૫ ॥
 અથ ન્યાસવિધિં વક્ષ્યે મન્ત્રરાજસ્ય નારદ ।
 દેહં દેવાલયીકૃત્ય કૃષ્ણસાયુજ્યમાપ્નુયાત્ ॥ ૨૬ ॥
 દશાક્ષર્યાં તુ વિદ્યાયાઃ કરન્ધાસઃ પ્રકીર્તિતઃ ।
 અડ્ગુલીષુ ક્રમાદ્ મન્ત્રં મન્ત્રશક્ત્યા નિવેશયેત્ ॥ ૨૭ ॥
 હૃદિ શીર્ષે શિખાયાં ચ કવચે નેત્રયોસ્તથા ।
 અસ્ત્રે ચ મન્ત્રવિન્ધાસં કૃત્વા દિગ્બન્ધમાચરેત્ ॥ ૨૮ ॥
 સ્વદેહં મન્ત્રદીપાડુગં સ્ફુરદ્ધર્મામયં સ્મરેત્ ।
 અક્ષરાણિ સુધાભિન્નં સિન્ધ્યન્તીવાડુગમણ્ડલે ॥ ૨૯ ॥
 પગ્ધ્યાક્ષર્યાં તુ વિદ્યાયા સૃષ્ટિન્ધાસં સમાચરેત્ ।
 યથા કૃષ્ણે સમુદ્ભૂતં વિશ્વભીજં ચરાચરમ્ ॥ ૩૦ ॥
 અવ્યક્તાદ્ વ્યક્તાં યાતં ચદિદં ભૂતપગ્ધ્યકમ્ ।
 તત્સર્વં કૃષ્ણસમ્ભૂતં સૃષ્ટિન્ધાસે વિભાવયેત્ ॥ ૩૧ ॥
 દ્વાદશાક્ષરવિદ્યાયા સ્થિતિન્ધાસમુદીરિતમ્ ।
 વિશ્વધાત્રે હૃષીકેશે સર્વં દેહં નિવેશયેત્ ॥ ૩૨ ॥
 ધરણીધારણાદારભ્ય પ્રાણસ્પન્દાવસાનકમ્ ।
 કૃષ્ણાધીનં જગત્સર્વં સ્થિતિન્ધાસે વિચિન્તયેત્ ॥ ૩૩ ॥
 કામરાજેન મન્ત્રેણ પ્રલયન્ધાસમાચરેત્ ।
 કલીમ્બીજજ્વલનજ્વાલાસુ નામરૂપે વિલાપયેત્ ॥ ૩૪ ॥
 કાલઃ કલયતિ ભૂતાભિ ભાવાઃ કાલવશં ગતાઃ ।
 કૃષ્ણે તુ લીયતે કાલઃ પ્રલયસ્યાપિ કારણે ॥ ૩૫ ॥
 ષોડશાક્ષરવિદ્યાયા વ્યાપકન્ધાસમાચરેત્ ।
 અન્તર્બહિશ્ચ વિશ્વાત્મા કૃષ્ણ એવેત્યનુસ્મરેત્ ॥ ૩૬ ॥
 યથા નભસિ નક્ષત્રં યથા વાયૌ ચ મારુતઃ ।
 તથા વિશ્વં મયિ કૃષ્ણ ઇત્યેકત્વં વિભાવયેત્ ॥ ૩૭ ॥
 સુદર્શનીં તુ વિદ્યાં વૈ ચક્રન્ધાસે નિયોજયેત્ ।

नाभेरारभ्य सर्वाङ्गं यङ्कटीभ्या प्रपूरयेत् ॥ ३८ ॥

भ्रमथ्यङ्ककरं कृष्णं कालनेमिविर्मनम् ।

ज्ञानाग्निचक्रनिर्दग्धं पापपुङ्खं विचिन्तयेत् ॥ ३९ ॥

राधाषडक्षरीं विधां शक्तिन्यासे विनिक्षिपेत् ।

हृदयादिषु शक्तीनां राधावृषं प्रकल्पयेत् ॥ ४० ॥

ह्लादिनीं प्रेमवृषां तां कृष्णस्य हृदये स्थिताम् ।

राधां शक्तिमयीं ध्यायेत्कृष्णं शक्तिमतां वरम् ॥ ४१ ॥

शक्तिः कृष्णस्य या नित्या कृष्णः शक्तेः परं पदम् ।

उभयोरेकतां पश्येद्भेदबुद्धिविवर्जितः ॥ ४२ ॥

अेवं न्यासकमे पूर्णं मन्त्रमण्डलदीपिते ।

हृदयाम्भोजमध्यस्थं गोविन्दं भावयेद् बुधः ॥ ४३ ॥

न बाह्यद्रव्यसम्पत्तिर्न कालपरिकल्पना ।

निर्मलं हृदयस्थानं कृष्णस्य परमं गूढम् ॥ ४४ ॥

यत्र प्रेमैकदीपेन नित्यं येतो विराजते ।

तत्रैव मुरलीनादो नादब्रह्मत्वमृच्छति ॥ ४५ ॥

तत्र वृन्दावनं दिव्यं तत्र रासरसामृतम् ।

तत्रैव नन्दसूनुश्च तत्रैव परमं पदम् ॥ ४६ ॥

एत्येतत्स्थितं गुह्यं न्यासमन्त्रविनिर्णयम् ।

अतः परं प्रवक्ष्यामि क्वचं कृष्णरक्षितम् ॥ ४७ ॥

ॐ पूर्वं नारायणः पातु प्रार्थी पुण्यप्रदर्शनः ।

आग्नेय्यां नरसिंहोऽव्याद् दंष्ट्राकरालविग्रहः ॥ ४८ ॥

दक्षिणस्यां वराहोऽव्याद्दृष्टिरीधरलक्ष्मः ।

नैऋत्यां मधुसूदनो दानवान्तकरः प्रभुः ॥ ४९ ॥

प्रतीच्यां त्रिविक्रमोऽव्याद्विश्वपादविनिःसृतः ।

वायव्यां श्रीधरः पातु श्रीवत्साङ्कितवक्षसः ॥ ५० ॥

उदीच्यां हृषीकेशोऽव्यादिन्द्रियेशोऽक्षयो विभुः ।

अैशान्यां पद्मनाभोऽव्यादम्भुजसनसेवितः ॥ ५१ ॥

ઊર્ધ્વ ગદાધરઃ પાતુ દૈત્યાન્તકૃતપૌરુષઃ ।
 અધસ્તાદ્ ગોવિન્દઃ પાતુ ગોપવૃન્દાભિનન્દિતઃ ॥ ૫૨ ॥
 ક્લીં શિરો મે સદા પાતુ કામબીજસ્વરૂપધૃક્ ।
 ભુવનેશ્વરીશક્તિશ્ચ શિખાં પાતુ નિરન્તરમ્ ॥ ૫૩ ॥
 દશાક્ષરી મહામન્ત્રઃ કણ્ઠં મે પરિરક્ષતુ ।
 મદનમોહનઃ પાતુ લલાટે લલિતધૃતિઃ ॥ ૫૪ ॥
 ચક્ષુર્વિદ્યા દૃશૌ પાતુ કૃષ્ણસ્યૈવ વિલોકિતા ।
 નાસિકાં નલકૂબરોડવ્યાઘ્રન્ધતત્ત્વવિવર્ધનઃ ॥ ૫૫ ॥
 ક્લીં કૃષ્ણ ક્લીં મન્ત્રો મે કણૌ પાતુ મનોહરઃ ।
 ગ્લૌ કૃષ્ણાય વષડિતિ સ્કન્ધૌ મે પરિરક્ષતુ ॥ ૫૬ ॥
 પ્રણવો નમો નારાયણાયેતિ વક્ષઃ સદાવતુ ।
 હૃદયં હૃદયેશસ્ય કૃષ્ણસ્ય પરમં પદમ્ ॥ ૫૭ ॥
 કુણ્ડલિની નાભિદેશં પાતુ પદ્મનિવાસિની ।
 ઉગ્રં વીરં મહાવિષ્ણું જ્વલન્તં સર્વતોમુખમ્ ॥ ૫૮ ॥
 ઇત્યેતન્મન્ત્રરાજેન જઠરં મે સદાવતુ ।
 જ્વલન્તં સર્વતોમુખમિત્યેતત્ કટિમાશ્રયેત્ ॥ ૫૯ ॥
 નૃસિંહં ભીષણં ભદ્રં મન્ત્રસ્તુ દક્ષિણાં તનુમ્ ।
 મૃત્યુર્મૃત્યું નમામ્યહમિતિ વામાં સદા ત્વગાત્ ॥ ૬૦ ॥
 નમો ભગવતેત્યુક્તમોષ્ઠૌ મેડવતુ માધવઃ ।
 વાસુદેવાય મન્ત્રાંશો મુખમન્ત્રઃ પ્રપાતુ મે ॥ ૬૧ ॥
 શ્રીં હ્રીં ક્લીં કૃષ્ણાયેતિ કણ્ઠાદધોડવતાદ્ધરિઃ ।
 ક્લીં ગ્લૌ ક્લીં શ્યામલાઙ્ગાય નમ ઇત્યઙ્ગમાવૃતમ્ ॥ ૬૨ ॥
 ગોપીજનવલ્લભાય સ્વાહેતિ હૃદયં શુભમ્ ।
 રુઙ્ગિમણીવલ્લભાય સ્વાહા પાતુ મે વામપાર્શ્વકમ્ ॥ ૬૩ ॥
 તારકં રામરામાય નમ ઇત્યુદરં શુભમ્ ।
 માયાબીજં નિતમ્બં મે મોહચ્છેદકરં ભવેત્ ॥ ૬૪ ॥
 બગબીજં પૃષ્ઠદેશં પાતુ શત્રુવિમર્દનમ્ ।
 ગોપીજનવલ્લભાય પદં મે ગુહ્યમાવૃતમ્ ॥ ૬૫ ॥

વીમ્બીજં મે જઠરાન્તં સૂક્ષ્માગ્નિપરિપાલકમ્ ।
 કલીમ્બીજં જાનુની પાતુ પ્રેમમન્મથદીપિતમ્ ॥ ૬૬ ॥
 દ્રાં દત્તાત્રેયાય નમ ઇત્યૂરુ મે પરિરક્ષતુ ।
 કલીં કૃષ્ણાય ગોવિન્દાય પદં જડ્ધેડવતાદ્ધરિઃ ॥ ૬૭ ॥
 શ્રીકૃષ્ણઃ શરણં મમેતિ ગુલ્ફૌ પાતુ સનાતનઃ ।
 કલીં ગ્લૌં કલીં શ્યામલાડ્ગાય નમઃ પાદૌ સદાવતુ ॥ ૬૮ ॥
 ઐ પાતુ દક્ષિણં હસ્તં વાગીશત્વપ્રદાયકમ્ ।
 હ્રીં પાતુ વામહસ્તં મે હૃલ્લેખેવ મનોહરા ॥ ૬૯ ॥
 શ્રીં પાતુ દક્ષિણાડ્ગુલીઃ સૌભાગ્યસ્રવણપ્રદા ।
 કલીં પાતુ વામાડ્ગુલીઃ પ્રેમબન્ધનકારિણી ॥ ૭૦ ॥
 ગ્લૌં પાતુ કરમધ્યં મે ગોપાલબલવર્ધનમ્ ।
 કૃષ્ણાય ગોવિન્દાયેત્યડ્ગુલીમૂલમાવૃતમ્ ॥ ૭૧ ॥
 કૃષ્ણાય નમ ઇત્યુક્તં નખાન્ પાતુ જનાર્દનઃ ।
 કલીં કૃષ્ણાય કલીમિતિ કરપૃષ્ઠં સદાવતુ ॥ ૭૨ ॥
 ઐં ગોકુલનાથાય નમ ઇતિ બાહુમૂલમાવૃતમ્ ।
 ઐં સુપ્રસન્નાત્મને નમ ઇતિ હૃદ્રતં મનઃ ॥ ૭૩ ॥
 ઐં બાલવપુષે કૃષ્ણાય સ્વાહેતિ રોમકૂપકાન્ ।
 દધિભક્ષણાય સ્વાહેતિ કક્ષૌ પાતુ બલિપ્રિયઃ ॥ ૭૪ ॥
 ગોપાલાય સ્વાહેતિ મે પૃષ્ઠવંશં સદાવતુ ।
 કૃષ્ણાય ગોવિન્દાય કલીમિતિ મેરુમાવૃતમ્ ॥ ૭૫ ॥
 શ્રીં હ્રીં કલીં કૃષ્ણાય નમ ઇત્યડ્ગપ્રત્યડ્ગરક્ષણમ્ ।
 ઐં નમો ભગવતે વાસુદેવાય સર્વતોડવતામ્ ॥ ૭૬ ॥
 જય કૃષ્ણ નમસ્તુભ્યમિતિ પૃષ્ઠં મે સદાવતુ ।
 શ્રીકૃષ્ણઃ શરણં મમેતિ પ્રાણાન્ પાતુ દયાનિધિઃ ॥ ૭૭ ॥
 કલીં ગોપીજનવલ્લભાય સ્વાહેતિ પ્રાણમણ્ડલમ્ ।
 કૃષ્ણાય ગોવિન્દાય ગોપીજનવલ્લભાય સ્વાહા ॥ ૭૮ ॥
 મન્ત્રરાજઃ સદા પાતુ સૂક્ષ્મદેહં મમ પ્રભુઃ ।

ૐ નમો ભગવતે રુક્મિણીવલ્લભાય સ્વાહા ॥ ૭૯ ॥

અન્તરાત્માનમાવૃત્ય પાતુ માં પુરુષોત્તમઃ ।

શ્રીકૃષ્ણાય ગોવિન્દાય હું કૃટ્ સ્વાહેતિ ચર્મવત્ ॥ ૮૦ ॥

સર્વતઃ પાતુ માં કૃષ્ણઃ પ્રેમપીયૂષવારિધિઃ ।

નન્દનન્દનનામૈવ કવચં મેઽખિલં ભવેત્ ॥ ૮૧ ॥

મુરલીમધુરધ્વાનઃ પ્રાણેષ્યન્તઃ પ્રવર્તતામ્ ।

રાધાહૃદયસર્વસ્વઃ કૃષ્ણો મેઽન્તઃ સદાવતુ ॥ ૮૨ ॥

પ્રજાઙ્ગનાવલોકાનાં ચન્દ્રિકાસદૃશધૃતિઃ ।

ભક્તચિત્તૈકહંસો મે ચિત્તં નિત્યં પ્રપાતુ સઃ ॥ ૮૩ ॥

ન મે દાહો ન મે શોકો ન મે મોહઃ કદાચન ।

કૃષ્ણપાદામ્બુજચ્છાયા મમ સર્વં સદાવતુ ॥ ૮૪ ॥

યત્ર યત્ર મમ પ્રાણાઃ યત્ર યત્ર મનો મમ ।

તત્ર તત્ર હસિઃ પાતુ મુરલીરવમાધુરી ॥ ૮૫ ॥

દિવા પાતુ ચ ગોવિન્દો રાત્રી પાતુ જનાર્દનઃ ।

સ્વપ્ને જાગરણે ચૈવ માધવઃ પાતુ માં સદા ॥ ૮૬ ॥

ગચ્છતોઽવ્યાદ્ ગદાપાણિઃ સ્થિતં પાતુ ચ ચક્રભૃત્ ।

શયાનં પાતુ પદ્માક્ષો ભુજાનં મધુસૂદનઃ ॥ ૮૭ ॥

વને પાતુ વનમાલી માર્ગે પાતુ જનાર્દનઃ ।

સલિલે વરદઃ પાતુ વહ્નૌ પાતુ હુતાશનઃ ॥ ૮૮ ॥

ગિરૌ પાતુ ગિરિધારી વ્યોમ્નિ પાતુ ત્રિવિક્રમઃ ।

સઙ્ગામે ચક્રપાણિર્મા શત્રુમધ્યેઽવતુ પ્રભુઃ ॥ ૮૯ ॥

વ્યાધિભિર્વ્યાધિતં પાતુ દારુણૈઃ પાતુ દારુણઃ ।

દુર્ગે દુર્ગતિનાશો માં કારાગારેઽવતુ પ્રભુઃ ॥ ૯૦ ॥

ભયેષુ ભયહારિત્વં દૈન્યે દૈન્યવિનાશનમ્ ।

કૃષ્ણનામામૃતં પાતુ સર્વાઙ્ગં સર્વદુઃખતઃ ॥ ૯૧ ॥

કલીં કૃષ્ણાય નમ ઇત્યેષા અન્તે પાતુ મનઃસ્થિતિમ્ ।

વાસુદેવહૃદાખ્યં મે વર્મેદં પરમાદ્ભુતમ્ ॥ ૯૨ ॥

छंदं कृष्णमयं देहं कृष्णमन्त्रमयं वपुः ।
 कृष्णस्य चरणच्छायां कवचं मे सदावतु ॥ ८३ ॥
 सर्वेषां वैष्णवानां तु कवचानां यदुत्तमम् ।
 वासुदेवहृदाभ्यं तत्कवचं परमाद्भुतम् ॥ ८४ ॥
 नैतादृशं भडावर्म त्रैलोक्येऽपि प्रकाशते ।
 नारायणाङ्गसम्भूतं गोपनीयं प्रयत्नतः ॥ ८५ ॥
 दीक्षितायैव दातव्यं वैष्णवाय विशेषतः ।
 दुर्गाभक्ताय दातव्यं विष्णुभक्तिपराय च ॥ ८६ ॥
 अदीक्षिताय नो देयं न च नास्तिकमानसे ।
 न चाभक्ताय दातव्यं न च कृष्णविरोधिने ॥ ८७ ॥
 गुरुभक्तिविहीनाय लोभिने कुटिलाय च ।
 न प्रकाश्यं न वक्तव्यं न लिप्तेद्भक्तिवर्जिते ॥ ८८ ॥
 वैष्णवानां हृदयं ज्येष्ठद्वयं परमं भवत् ।
 यथा देहस्य हृदयं तु प्राणिनां ज्वनाश्रयः ॥ ८९ ॥
 तथा वैष्णवचित्तस्य कृष्णवर्मेदमाश्रयः ।
 यः पश्यति श्रद्धया नित्यं स पश्यति हरिं हृदि ॥ ९० ॥
 प्रातरुत्थाय शुचिर्भूत्वा कृष्णं ध्यात्वा समाहितः ।
 ओंकारं पठेद्यस्तु सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ९०१ ॥
 द्विवारं कीर्तयेद्यस्तु तस्य दुःखं प्राणशयति ।
 त्रिवारं पठमानस्य विघ्ना नश्यन्ति सर्वशः ॥ ९०२ ॥
 सप्तधा कीर्तितं यस्य सर्वशत्रुक्षयो भवेत् ।
 दशधा पठितं यस्य सर्वतो विजयः स्मृतः ॥ ९०३ ॥
 ओंकारविंशतिवारं तु पठेत् श्रद्धासमन्वितः ।
 तस्य गेहे स्थिरा लक्ष्मीः कृष्णभक्तिश्च वर्धते ॥ ९०४ ॥
 त्रिंशद्भारं पठेद्यस्तु वाक्सिद्धिं लभते नरः ।
 पञ्चाशद्भारपाठेन कवित्वं स्फुरते ध्रुवम् ॥ ९०५ ॥
 शतवारं पठेद्यस्तु सर्वाभीष्टं प्रपद्यते ।
 सहस्रवारपाठेन मन्त्रसिद्धिः प्रजायते ॥ ९०६ ॥

અયુતં ચો જપેદ્ભક્ત્યા કવચસ્યાસ્ય મન્ત્રતઃ ।
 તસ્ય દેહે સ્વયં કૃષ્ણઃ કવચત્વેન સંસ્થિતઃ ॥ ૧૦૭ ॥
 લક્ષં સમ્પઠિતં યેન સ કૃષ્ણચરણાશ્રયઃ ।
 દ્વિલક્ષપાઠમાત્રેણ પ્રેમભીજં પ્રરોહતિ ॥ ૧૦૮ ॥
 ત્રિલક્ષપાઠતઃ સાક્ષાદાસ્યભાવઃ પ્રજાયતે ।
 પચ્ચલક્ષે તુ ગોવિન્દઃ સ્વપ્ને તસ્ય પ્રકાશતે ॥ ૧૦૯ ॥
 સામલક્ષે મહાપ્રીતિઃ કૃષ્ણે ચિત્તસ્ય જાયતે ।
 દશલક્ષે તુ ભક્તસ્ય કૃષ્ણસાક્ષાત્કારસમ્ભવઃ ॥ ૧૧૦ ॥
 દ્વાદશલક્ષપાઠેન કૃષ્ણસાયુજ્યમાપ્નુયાત્ ।
 ન સંખ્યા કેવલં હેતુઃ પ્રેમૈવાત્ર પરં બલમ્ ॥ ૧૧૧ ॥
 પુરશ્ચર્યાવિધૌ ત્વસ્ય લક્ષપચ્ચક્રમિષ્યતે ।
 તદ્દશાંશેન હોતવ્યં ધૃતેન મધુરદ્રવૈઃ ॥ ૧૧૨ ॥
 તદ્દશાંશં તર્પણં કુર્યાત્તદ્દશાંશેન માર્જનમ્ ।
 તદ્દશાંશેન વિપ્રેભ્યો ભોજનં શ્રદ્ધયાર્પયેત્ ॥ ૧૧૩ ॥
 તુલસીદલસંયુક્તૈર્લવિભિઃ કૃષ્ણતોષણમ્ ।
 ગોઘૃતં પાયસં ચૈવ મધુશર્કરયાયુતમ્ ॥ ૧૧૪ ॥
 તિલૈઃ શુદ્ધૈઃ કૃલૈઃ પુષ્પૈઃ કૃષ્ણામન્ત્રપુરસ્કૃતૈઃ ।
 હવનં કારયેદ્ભક્ત્યા ગુરોઃ સન્નિધિમાશ્રિતઃ ॥ ૧૧૫ ॥
 પ્રયોગેષ્વસ્ય કવચસ્ય મહિમાનં ન વર્ણયે ।
 રક્ષણે સર્વદેહસ્ય પ્રયોગઃ પ્રથમઃ સ્મૃતઃ ॥ ૧૧૬ ॥
 આપદુદ્ધરણે ચૈવ વિષભંજગે ભયાપહે ।
 રાજદ્વારે રણદ્વંદ્વે યાત્રાયાં ચ વિશેષતઃ ॥ ૧૧૭ ॥
 મન્ત્રસિદ્ધૌ પ્રયોગોડસ્ય વશીકરણે ચ ભક્તિતઃ ।
 મોહનસ્તમ્ભનાદીનિ પ્રયોજ્યાનિ ન તુ લોભતઃ ॥ ૧૧૮ ॥
 નિષ્કામસ્ય તુ ભક્તસ્ય સર્વપ્રયોગકૃલાધિકમ્ ।
 કૃષ્ણપ્રેમપ્રસિદ્ધ્યર્થં કવચસ્યાસ્ય સાધનમ્ ॥ ૧૧૯ ॥
 મરણં મોહનં ચૈવ સ્તમ્ભનં ચોચ્ચાટનમ્ ।

आकर्षणं वशीकारं सर्वं तस्याधिकारतः ॥ १२० ॥
 परन्तु वैष्णवस्यात्र परमार्थः प्रकीर्तितः ।
 न हिंसा न च द्रोहश्च न परेषामुपद्रवः ॥ १२१ ॥
 यः कुर्यात्पराधीनार्थं कृष्णवर्मप्रयोगतः ।
 तस्य पुण्यं क्षयं याति भक्तिश्चास्य विनश्यति ॥ १२२ ॥
 कृष्णस्य हृदयं यस्माद्वैष्णवानां परं धनम् ।
 तस्मादस्य परित्राणं कर्तव्यं प्राणवत्सदा ॥ १२३ ॥
 यः पठेत्प्रातरुत्थाय सन्ध्ययोर्वा विशेषतः ।
 तस्य पुण्यफलं वक्तुं न शक्नोति यतुर्भुजः ॥ १२४ ॥
 गङ्गास्नानसहस्रस्य यत्फलं लभते नरः ।
 तत्फलं लभते भक्त्या सकृदस्यैव कीर्तनात् ॥ १२५ ॥
 अश्वमेधसहस्राणां राजसूयशतस्य च ।
 यत्फलं दुर्लभं लोके तत्फलं कृष्णभक्तितः ॥ १२६ ॥
 तीर्थानि तस्य गात्रेषु देवाश्च हृदये स्थिताः ।
 भन्त्राः सर्वे भुजे तस्य कृष्णनाम परायणम् ॥ १२७ ॥
 कृष्णस्य यरणद्रन्द्रे यस्य चित्तं प्रतिष्ठितम् ।
 तस्य मृत्युर्भवित्सौम्यः संसारोऽस्य तु दुर्बलः ॥ १२८ ॥
 अन्तकालेऽपि यो भक्तः कवचं स्मरते ध्रुवम् ।
 कृष्णदूतैः स नीयेत वैकुण्ठं परमं पदम् ॥ १२९ ॥
 न तस्य पुनरावृत्तिर्न गर्भवासवेदनम् ।
 गोविन्द्यरण्यभोजे लभते नित्यमाश्रयम् ॥ १३० ॥
 छंदं वासुदेवहृदयं हृदयेनैव धारयेत् ।
 कण्ठस्थं वा लिपित्वा तु नित्यं भक्त्या समर्थयेत् ॥ १३१ ॥
 न विज्ञेन्न च दद्यादशिष्याय कदाचन ।
 गुरोराज्ञां समासाद्य दीक्षिताय प्रदापयेत् ॥ १३२ ॥
 दुर्गाभक्ताय शुद्धाय विष्णुभक्तिपराय च ।
 वैष्णवाय महाभागाय कृष्णैकशरणाय च ॥ १३३ ॥

એતદ્વદ્યં મહાગુહ્યં વૈષ્ણવાનાં પરં પદમ્ ।
ગોપનીયં પ્રયત્નેન યથા રત્નં રસાતલે ॥ ૧૩૪ ॥

યઃ સંરક્ષતિ ગુહ્યત્વં સ કૃષ્ણેનૈવ રક્ષ્યતે ।
યઃ પ્રકાશયતે મૂઢઃ સ સ્વપુણ્યૈર્વિયુજ્યતે ॥ ૧૩૫ ॥

ઇતિ શ્રીપરમયોગેશ્વરતન્ત્રે વૈષ્ણવતન્ત્રે શ્રીનારદપ્રજાપતિસંવાદે
સામદશોધ્યાયે શ્રીદુર્લભકૃષ્ણકવચં સમ્પૂર્ણમ્ ॥

Encoded and proofread by Rukmini Goswami

——
Shrikrishna Kavacham 2

pdf was typeset on August 26, 2026

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

